

ganske vist, men det er noget, som enhver Forandring af denne Paragraf forudsætter. Grundlovsbestemelsen maatte ganske kort blive den, at for at være valgt kræves absolut Flertal, og at Omvalg ellers finder Sted efter Regler, som Valgloven nærmere foreskriver. Dette forekommer mig at være et Forslag, der kunde tilfredsstillende til alle Sider. Det vilde utvivlsomt bidrage til at give et sikrere og bedre Billede af det Folketing, der tilsidst kom frem. Thi de mange Mindretalskandidater ere dem, der ligesom sætte Pletter paa Spejlet, og vare vi af med dem og sikrede os mod Gentagelser i den Henseende, vilde det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) dog have opnaaet noget i den Retning, han ønsker. Da han ikke plejer at høre til dem, der kræve alt eller intet, kunde der maaske være Haab om, at han kunde slaa sig til Ro med denne Tanke og sige: Her komme vi dog et Stykke henad Vejen, lad os forsøge at forhandle os til Rette om at faa en Løsning paa den Maade.

Det ærede Medlem for Nørresundby (J. Jensen) mente, at jeg var utilfreds med den Tone eller Stemning, som hørte til denne Forhandling. Nej, det er jeg ikke, men jeg konstaterer, at en Grundlovsforandring i et konstitutionelt Land sjældent vil kunne foregaa under saa sagtmødige og beskedne Former, som denne Forhandling efter sin hele Karakter naturligt maa antage. Jeg har heller ikke gjort noget for at sætte Dampen højere op, end naturligt er. Hvis jeg havde været utilfreds, kunde jeg jo have forsøgt at bringe dette Højtryk til Stede. Men enhver vil dog indrømme mig, at som Regel vil det sætte Sindene i Bevægelse, at man paa Rigsdagen forhandler om en Grundlovsforandring. Jeg har derfor kun villet understrege, at jeg vil haabe, at den Tid maatte nærme sig, hvor vi kunde komme til en Grundlovsforandring af en saadan Karakter, at den gav et større pulserende Liv, end denne gør.

Det ærede Medlem for Nørresundby sagde, at det, vi vilde ved dette Forslag, var at give Vælgerne deres grundlovmæssige Ret. Nej, det er at give dem en ny grundlovmæssig Ret. Det kan ikke nytte, det ærede Medlem ryster paa Hovedet, der forveksler han de virkelige Forhold. Vi tage deres gamle grundlovmæssige Ret fra dem og give dem en anden i Stedet. Om denne anden er ringere eller bedre, kan der diskuteres om. Som jeg ser paa det, er det i og for sig givet, at vi tage en bedre

grundlovmæssig Rettighed bort og giver en ringere i Stedet. Men jeg kan forstaa, at der kan være delte Meninger derom. Men det ærede Medlem kan ikke sige, at dette Forslag sigter til at give Vælgerne deres grundlovmæssige Ret. Det vilde vi gøre ved at dele Landet i Valgkredse paa 16,000 Indbyggere. Saa give vi dem deres grundlovmæssige Ret. Hvis det er det, det ærede Medlem vil, maa han en anden Vej, end her er angiven. Her giver han dem en ny Ret, og det bliver saa Vælgernes Sag at skønne, om de vinde eller tabe ved det.

Det er naturligvis det ærede Medlems Mening, at denne ny Ret, man giver dem, skulde have større Betingelser for at skaffe Løsning paa Valgkredsinddelingen. Det er fornuftigvis den eneste Mening, der kan være i det ærede Medlems Standpunkt. Men at tage en Ret fra Folk og give dem en anden i Stedet for at skaffe dem det, som er deres naturlige moralske Ret, er alligevel den omvendte Verden, og det er derfor, jeg ikke har mødt Forslaget med stor Begejstring. Ja, det ærede Medlem er heller ikke begejstret for det, men han har dog netop i Dag villet understrege, at principaliter var han enig med Regeringen, og at han kun subsidiært kunde tænke sig en Ordning som den, jeg og det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) skitserede. Jeg mener, at Tanken i det Forslag, jeg er kommen frem med, om at forhøje Tallet, er et ærligt Forsøg paa at give Vælgerne deres grundlovmæssige Ret, thi da vi vide, at det er ret vanskeligt at faa den nuværende Regering og det nuværende Flertal til at opfylde det bogstavrette Talforhold med de 16,000, siger jeg: I og for sig skades den almindelige Valgrets Stilling ikke derved, at Tallet forhøjes. Naar Sagen blot gennemføres paa nogenlunde ligelig Maade, og der saa bliver Ende paa Striden, er det, som jeg allerede udviklede i Gaar, ikke Hovedsagen, om Tallet er lidt større eller mindre paa Vælgere i hver Valgkreds og paa Repræsentanterne.

Det er imidlertid ret farligt at lægge denne Sag i den ærede Konseilspræsidents Hænder efter hans Udviklinger. De ere som sædvanlig saadanne, at man maa sige: Hvilket er nu hvilket? Ganske vist maa han bestandig slutte med, at vi skulle have nogenlunde ligelige Kredse. Men Grundloven forstaaer han ikke saadan. Han siger, at ved hans Grundlovsændring er der ikke taget noget bort af Bestemmelsen om, at Kredsene skulle være lige store.